

JPKøbenhavn

Tirsdag den 25. januar 2005

KUNST

Tekst: BODIL KROG

Foto: GREGERS OVERVAD

■ Marcos Byrd er kunstner, udlært i Mexico, han er amerikaner af afrikansk og indiansk afstamning, hans kæreste er polsk koncertpianist og begge bor i Danmark på Islands Brygge.

På den måde er Marcos Byrd – p.t. aktuell med udstilling i Galopperiet i Christiania – et meget moderne menneske. Dels er hans oprindelse så sammensat, at det er svært at føre en direkte linje til noget som helst, dels er han interesseret i sine rødder.

»Det var en af mine tanter

også. Hun begyndte at lave familiens stamtræ, og min morfar, der var ret velhavende, støttede hende økonomisk, lige indtil det viste sig, at vi stammede fra sorte slaver og indianere, dem der sammen dannede Seminolstammen i Californien. Det ville han ikke bruge penge på at bevise.«

Marcos Byrd selv har arvet sin mors fint buede indianske næse, mørke øjne og hår, men ser ikke specielt fremmedartet ud.

»I mine unge dage var jeg erhvervsfisker i Alaska og mine kolleger var indianere af Haidastammen – det er dem med totempelene – og de troede, at jeg var ren indianer. Men ellers ligner jeg jo alle andre, et miks, simpelt hen. Jeg er vokset op i en meget kristen familie, og det er først som voksen, jeg har interesseret mig lidt for den indianske tro på, at alt i naturen har et liv, og at vi indgår i det liv, når vi dør.«

Kunst på bestilling

Som kunstner må han favne vidt, for han skal også leve af det.

Mange kender sikkert hans hvaler på Naturhistorisk Museum i Køben-

havn, vægmaleriet af H. C. Andersen i Køge og udsmykninger af restauranter, f.eks. i Sticks'n'sushi i Istedgade, i El Gusto i Havnegade og i Café Veneto på Østerbro.

»Jeg har mange bestillingsarbejder, har udsmykket flere restauranter, og maler også portrætter. Den slags opgaver er altid et kompromis. Billedet skal passe til både bestilleren og kunstneren. Billederne her på udstillingen er nye og gamle billeder, men næsten alle 100 pct. mig.«

Marcos Byrd har boet i Danmark i 15 år, har været dansk gift og har to døtre.

Lige nu skinner solen, og alt er smukt med porcelænsblå himmel og et pynteligt hvidt snelag, men alligevel ... hvordan er det lykkedes Byrd at bevare den mexicanske glød i sine farver. Også stilen er umiskendelig mexicansk, man kan ikke undgå at tænke på Diego Rivera, Mexicos nationalmaler, når man ser de for tegnede kvinder med voldsomme former og store hænder og fødder.

»Det ligger så dybt i mig. Det er mine farver. Men jeg har da også malet i mere dæmpede farver, som bille-

det her med gudinden Diana, der skyder Cupido. Billedet har jeg malet i New York, hvor jeg boede og arbejdede i mange år. Det er cover til Bob Dylans "Love is just a four-letter word",« fortæller han næsten overflødig, for det fremgår ganske tydeligt. Marcos Byrd hører nemlig ikke til den slags kunstnere, der nøjes med at antyde eller som gemmer sine billeder i abstraktioner. Det er naturalisme, så det basker. Erotiske tegninger og malerier vises sammen med en afdeling politiske billeder, hverdagsbilleder og de esoteriske billeder.

Erotik uden censur

Netop den erotiske afdeling er udtryk for, hvorfor Marcos Byrd kan lide det danske kunstmiljø.

»Her er ingen censur. Jeg har lige haft besøg af en gruppe unge amerikanske kunststuderende, som især var begejstrede for den erotiske afdeling – af indlysende grunde, men også fordi de ikke kan se den slags derhjemme. Det er fjernet af censuren. Sådan er det ikke her.«

Marcos Byrd er medlem af to kunstsammenslutninger,

Sagaisterne, som er fortællende kunstnere af forskellig nationalitet, men pudsigt nok ingen islændinge, og af Syntese.

På udstillingen i Galopperiet kan besøgende se Marcos Byrd arbejde på et stort billede.

»Det er egentlig et ældre billede, som jeg har hentet frem, og som jeg nu maler om,« forklarer han.

Man kan tydeligt se, hvor langt han er kommet, og hvilken udvikling han har gennemgået, siden billedet blev malet første gang.

På endevæggen hænger et billede, som han også har malet flere gange.

»Det hænder, at folk ønsker sig et billede, som de har set på en af de restauranter, jeg har udsmykket, og så laver jeg en version til dem. Det er aldrig direkte kopier, men netop en version. Det er heller ikke direkte kopi, når jeg låner fra andre kunstnere, som f.eks. hestehovedet i en stærk grafik. Det stammer fra Bertel Thorvaldsens Museum. Og kvindefiguren på Amager Strand har jeg lånt fra Kaj Nielsens Vandmoderen, der står i Glyptoteket.«

Og man kan selv gå på

jagt. Michelangelos David har f.eks. stået model til udstillingsfolderens bukse-løse ungersvende, der er blevet iført sweatshirt og politihjelm.

Dejligt klima

Marcos Byrd virker som en meget venlig mand, og umiddelbart forventer man ikke, at han kan rumme alt det temperament, som billederne udtrykker.

Det får det også til at lyde ekstra pudsigt, når han fortæller, hvorfor han godt kan lide at bo i Danmark:

»Danskerne er så tålmodige. De lader hinanden tale ud. Selv politiske diskussioner foregår på en ordentlig måde, uden at man skriger ad hinanden. Og så har Danmark sådan et dejligt klima.«

Nå, det sidste kan man måske forstå, når man får at vide, at Marcos Byrd er passioneret lystfisker.

bodil.krog@jp.dk

Udstillingen på Galopperiet, Bådsmannsstræde 43, 2. et. åbent til og med søndag fra kl. 14 til 19. Marcos Byrd arbejder i udstillingslokalet alle dage.